

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZABÓ BÉLA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(37470/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. december 9.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Szabó Béla kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2008. november 18-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (37470/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Szabó Béla („a kérelmező”) 2006. június 5-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Szöllős Gy. Salgótarjánban praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. február 14-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntött, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága egyidejűleg kerül megvizsgálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező Salgótarjánban él.

5. 1999. szeptember 29-én a kérelmező munkáltatója állítólagos leltárhiány miatt pert indított a kérelmező ellen.

6. Több tárgyalást követően a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2001. május 15-én helyt adott a felperesi keresetnek.

7. 2001. október 25-én a Nógrád Megyei Bíróság helyben hagyta a határozatot. 2002. november 27-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte ezen ítéleteket, és a Munkaügyi Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

8. A megismételt eljárásban több tárgyalást és szakvélemények beszerzését követően a Munkaügyi Bíróság 2005. január 27-én ismét a felperes javára döntött.

9. 2005. május 26-án a Megyei Bíróság megváltoztatta a határozatot.

10. A kérelmező felülvizsgálati kérelme 2005. szeptember 15-én érkezett meg a Legfelsőbb Bíróságra. Bár a Polgári perrendtartásról szóló törvény 273. § (4) bekezdése 60 napos határidőt ír elő a kérelem előzetes vizsgálatára, erre csak 2006. április 12-én került sor. Ezen a napon a bíróság egyesbírája egy részletesen indokolt, hat oldalas határozatban megállapította, hogy a kérelmező kérelme nem tárt fel jogszabálysértést, különösen nem a szakvélemény értelmezésére vonatkozó szabályok megsértését. Bár a határozat meghozatalára formálisan a kérelem elfogadhatóságáról döntő eljárásban került sor, valójában a bíróság érdemben foglalkozott a kérelmező ügyével. A Legfelsőbb Bíróság végzését 2006. május 29-én kézbesítették a kérelmező számára.

11. A kérelmező panaszt terjesztett elő, azt állítva, hogy a 60 napos határidő megsértése miatt az egyesbírónak nem volt joga elutasítani a kérelmet, és hogy tárgyalást kellett volna tartani.

12. 2006. július 6-án a Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiumának vezetője elutasította a kérelmező panaszát. Elmagyarázta, hogy a késelem oka a Legfelsőbb Bíróságon felhalmozódott ügyhátralék volt, s hogy a 273. § (4) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy a késelem tárgyalástartási kötelezettséget keletkeztet a Legfelsőbb Bíróságra nézve.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

14. A Kormány vitatta a panaszt.

A. Elfogadhatóság

15. A Kormány előterjesztette, hogy az ügyben a Megyei Bíróság hozott végleges határozatot 2005. május 26-án, és hogy a kérelmező csak 2006. június 5-én – vagyis a 35. cikk 1. bekezdésében lefektetett hat hónapos határidő lejártá után – nyújtotta be kérelmét. A kérelmező által

előterjesztett, a Legfelsőbb Bíróság által az elfogadhatósági szakaszban elutasított felülvizsgálati kérelem a Kormány szerint nem minősült hatékony jogorvoslatnak, és nem érintette a határidő folyását.

A kérelmező vitatta ezt a nézetet.

16. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás ésszerűségének vizsgálata céljára a Bíróságnak minden olyan szintet figyelembe kell vennie, amely befolyásolhatta az ügy kimenetelét (ld. *Maria de Lurdes Rosa Marques and Others v. Portugal* (dec.), no. 48187/99, 7 June 2001). Ezzel kapcsolatban a Bíróság megállapítja, hogy a jelen kérelem tekintetében a Legfelsőbb Bíróság 2006. május 29-én kézbesített, indoklással ellátott, a kérelmező felülvizsgálati kérelmével érdemben foglalkozó határozata minősül végleges határozatnak. Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani. Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani

B. Érdem

17. A figyelembe veendő időszak 1999. szeptember 29-én kezdődött és 2006. május 29-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten hat évig és nyolc hónapig tartott.

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. A kérelmező a 13. cikk alapján azt is panaszolta, hogy ügyének megkésett feldolgozása miatt a Legfelsőbb Bíróságnak tárgyaláson kellett

volna megvizsgálnia a kérelmet, s nem egyesbírónak kellett volna elutasítania úgynevezett előzetes eljárás keretében.

22. Feltételezve a 13. cikk alkalmazhatóságát, a Bíróság annak felidézésével kezdi, hogy a 13. Cikk szerinti jogorvoslat hatékonysága nem függ a kérelmező számára kedvező kimenetel bizonyosságától (*Sürmeli v. Germany* [GC], no. 75529/01, § 98, ECHR 2006-....). A Bíróság utal a Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiumának vezetője által adott magyarázatra (ld. fenti 12. bekezdés), amely szerint a késedelem a Legfelsőbb Bíróságon felhalmozódott ügylátralek miatt következett be, s amely szerint a 273. § (4) bekezdése – amelyre a kérelmező panaszát alapozta – nem értelmezhető úgy, hogy az előállt késedelem tárgyalástartási kötelezettséget keletkeztetett a Legfelsőbb Bíróságra nézve. Ezen körülmények között – s mivel az önkényesség semmilyen jele nem merült nem – a Bíróság meggyőződött arról, hogy ez a panasz a hazai jog félreértésén alapult. Ebből következően ez a panasz nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, így azt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

23. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

24. A kérelmező 6000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

25. A Kormány vitatta az igényt.

26. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 1200 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

27. A kérelmező további 1000 eurót kért a Bíróság előtti eljárás miatt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

28. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

29. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve

ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítési igényét semmilyen dokumentummal nem támasztotta alá, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

30. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 1200 (egyezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie magyar forintban, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. december 9-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök